

Azərbaycan... Odlar diyarı... Qəhrəmanlar ocağı... Hər bir qarşı uğurunda əsrlər boyu qurbanlar verən məmləkət... İnsanı böyüdən, boyabaşa çatdırın Vətən başını qara buludlar alanda, düşmən hədəfinə turş gələndə bütövlüyü uğrunda övladlarından azadlıq, fədakarlıq, mübarizlik, qəhrəmanlıq, dönməzlik, dözümlülük istəyir! Vətənin, xalqın azadlığını igağid oğullar qanı və canlarının bahasına qazanıb! Tək məfkurəsi xalq, millət, vətən olan və bütün ömrü boyu bu amalda çalışan Azərbaycan Milli Azadlıq Hərəkatının lideri və eks-President Əbülfəz Elçibeyin dediyi kimi: "Bize heç kim azadlıq verməyib, biz azadlığımızı şəhidlərimizin qanı ilə almışıq".

Uzun illər müstəmləkəlik həyatı yaşayan xalq bir gün ayağa qalxacaqdır! Bu oyanışla bütün tikanlı məftilər qırılacaq, qardaşlıq, birlik, dörd bir əllə sarılacaqdır... Bütün səbr kasası daşan xalq 1988-ci il fevralın 19-da Bakıda Milli azadlıq hərəkatına başladı. Hərəkat tez bir zamanda bütün Azərbaycanı ağuşuna aldı... Sinesini alovlu meydانlara verən mübarizlərən biri də Ələkbər Məmmədəli oğlu Talibov idi...

Ələkbər Hacı Məmmədəli oğlu Talibov 1953-cü il avqust ayının 7-də Neftçala rayonu Bankə qəsəbəsində anadan olub. Babası Əsədulla Talib oğlu Dividil Azərbaycanın Güneyində Miyana fədailərindən olub. 1946-cı ildə Əsədulla Dividil oğlu Hacı Məmmədəli ilə birlidə Azərbaycanın Quzeyinə mühacirət edib. Azərbaycan

SSRİ-nin bitməyən buxovları, digər yandan baş qaldıran azadlıq sevdası xalqa meydanlara çıxməq cəsarəti verdi. Milli kimliklərindən miras qalan üçrəngli bayraqa sarılıraq "azadlıq" şüarları hayqırıldı. Bunun nə demək olduğunu, anlamış çok asan, amma bunu həyata keçirmək isə çox ağır, çətin və qorxulu idi. Xalq bütün varlığını meydana qoymuş və hər biri mübarizəyə hazır olmuşdu. Heç şübhəsiz ki, Azadlıq mübarizəsi bizi 20 Yanvar hadisələrinə, sonra isə dövlət müstəqilliyinə apardı!

Azərbaycanın dövlət müstəqilliyi, torpaqlarımızın bütövlüyü uğrunda gedən döyüslərin fəal iştirakçısı olmuş 20 Yanvar qazisi Ələkbər Talibov

öz bayraqımızı gəmimizin körpücüyündə yüksəltmişdik... dəfələrlə sərhədçilər tərəfindən təqiblərə məruz qalmışam. O vaxt iki SSRİ DTK-çisi tərəfindən təqib edilmişəm... Lakin haqq yolunda, xalq yolunda namərdlik ola bilməz deyib əqidəmdən dönməmişəm və dönmərəm... Bir müddət Neftçalada baş verən qanlı hadisələrdən sonra məni öldürdilər. Çünkü bizi əvvəlcə Bankə qəsəbəsindəki hərbi hissədə sıraya düzüb güllələmək isteyirdilər, lakin son anda fikirlərindən daşınib vertolyotla Bakıya gətirmişdilər. Xəzər dənizi üzərindən keçərkən dənizə atmaq fikrinə düşsələr də sonradan bu fikirlərindən də əl çəkmişdilər. Həmin vaxtı bizi - fəalları qalaq kimi üst-üstə vertolyota yüklemişdilər. Bizi dənizə atmayıb Binə Hava limanına götirdilər. Yenidən bizi sırayla düzüb güllələmək istədilər. Bu anda Azərbaycan Deputat İstintaq Qrupu (Arif Məlikov, Fikrət Əmirov, Ədilə Namazova və b.) hadisə yerinə gəlib bizi sovet hərbçilərindən alıb Şüvələnda yerləşən Tağıyev təcridxanasına apardılar. Vəziyyətimiz ağır olduğuna görə bizi ordan 26 nömrəli Mərdəkan şəhər xəstəxanasına götirdilər. Xəstəxanada da kendinə əhalisi bize kifayət qədər diqqət və qayğı göstərdi. Dərmanla, pal-paltarla təmin etdi... Həmin ərəfədə həqiqətən də millət birləşməsi etdirirdi. 26 nömrəli Mərdəkan şəhər xəstəxanasının həkimlərinə, tibb bacılarına, oranın sakinlərinə təşəkkürümüz bildirirəm. Bizə çox yardım etdilər. Sağ-

şıqlar aparırdı. Lakin, Neftçalada texribat planını həyata keçirən sovet hərbçiləri etiraz dalğasının önündə gedənləri danişıqlar aparmaq adı altında Qarabağı Müdafiə Komitəsinin binasına toplayaraq hədə-qorxu gəlməyə, hansısa silahları təhvil verməyi tələb etməyə başlamışdılar.

Adamlar binanın içərisinə toplandıqdan sonra çöldə partlayış səsləri eşidilməyə başladı. Binadan çölə qəcanlar da atəşə tutuldular. Ələ keçən fəallar qolları bağlı vəziyyətdə Bankə qəsəbəsinə aparıldı. Onlara olmazın işgəncələr verildi. Xillə qəsəbəsində isə tank və PDM-ləri şübhələndikləri adamların qapısına sürür, həyətlərdəki ot tayalarını yandırırdılar. İbrahim Nurlu "Neftçalada yanvar qırğını" adlı kitabında qeyd edir ki, əsəretin son günləri şəhərin küçələrində tanklar gəzir, sovet əsgərləri vəziyyətə nəzarət edirdilər. Neftçala rayon hərbi komendantı O.Seluxinin imzası ilə yayılan riyakar məlumatda göstərilirdi ki, xüsusi qoşun hissələri Neftçalaya daxil olan zaman rayon müdafiə şurasının üzvləri silah işlətmış və xüsusi qoşun hissələri buna cavab olaraq atəş açmışlar. Leytenant Aksyonov olmuş, bir əsgər yaralanmışdır.

Eyni zamanda şəhər sakinlərindən bir nəfər olmuş, üç nəfər xəstəxanaya düşmüşdür. Guya əhalidə pulemyot, avtomat, tapança və qumbara var və axtarış davam edir. 1990-cı il 25-26 yanvar faciəsi vaxtı gedən döyüslərdə Neftçalada 10 nəfər - Ramiz Cəfər oğlu Hüseynov, Novruz Allahverdi oğlu Dadaşov, Ələkbər Məmmədəli oğlu Talibov, Bəxtiyar Ağahüseyn oğlu Ağayev, Məhəmməd Təzəxan oğlu Fərziyev, Fərman Kamran oğlu Hüseynov, Oqtay Əbilhəsən oğlu Orucov, Əliheydər Xanəhəd oğlu Məm-

Demokrat Firqəsinin üzvü olan Əsədulla Dividil 1979-cu ildə Neftçalada vəfat edib. Ələkbər Talibovun atası - Hacı Məmmədəli isə artıq 17 yaşında Miyanada Azərbaycan Demokrat firqəsinin üzvü olub, sonradan isə Azərbaycanın Quzeyində baş verən azadlıq hərəkatında iştirak edib.

Mübarizə ruhunda formalaşan Ələkbər Talibov gənc yaşılarından etibarən Azərbaycanın vahidliyi, gələcəyi, rifahi, müstəqilliyi uğrunda fəaliyyət göstərən gizli təşkilatlarda yaxından iştirak etmişdi və buna görə də Kommunist Partiyasının üzvü olmayıb. Təkcə özü, deyil, eyni zamanda ailə mənsubları əsla Kommunist Partiyası sıralarına qoşulmayıb.

1988-ci ilin payızında Dağlıq Qarabağın tamamlı respublikamızın nəzarətindən çıxmazı, Moskvanın Dağlıq Qarabağadakı canışını A.Volskinin qatı ermənipərest siyaseti nadir Topxana meşəsində ekoloji cəhətdən zərərli sənaye sənayə obyektiinin tikilməsinə başlanılması bütün Azərbaycanı xalqını ayağa qaldırdı. 1988-ci il noyabrın 17-də Bakının Azadlıq meydənində başlayan mitinq 100 minlərlə adamın qoşulduğu ümummilli xalq hərəkatına çevrildi. O günün millət olaraq bize verdiyi töhfə ora bakılınnı, şəkilinin, lənkəranının, qarabağının, naxçıvanının, neftçalanın gəlib, hətta güneylilərin bütün azərbaycanlıya çevrilməsi idi. Meydan hərəkatını Milli azadlıq hərəkatına xalqın birliyi çevirdi. Azərbaycan xalq hərəkatının zirvəsi, şübhəsiz ki, 17 noyabr olmuşdur. O gün xalqın dilində və fikrində məhz "Yaşasın Bakı-Təbriz birliyi!", "Yaşasın Azərbaycan birliyi!" vardi.

Aşağıdakı fotoda Ələkbər Talibovun da öndə necə məğrur və qururla addimladığını görürük. Bir yandan

Milli Azadlıq Hərəkatında fəaliyyəti illərini belə xatırlayıb: "Milli Azadlıq Hərəkatında fəaliyyətim 1988-ci ilin noyabr ayından başlayaraq 1993-cü ilə qədər davam edib. Neftçalada 20 Yanvar hadisələrinə etiraz vaxtı ümumiyyətlə silahımız yox idi. Sadəcə xalq üzəyinə qalxıb Bakıda 20 Yanvar hadisələrinə öz etirazımızı bildirirdik. Həmin ərəfədə bizə məlumat gəldi ki, hərbi hissə komandiri sizinle görüşmək istəyir. Biz də görüşə razılıq verdik və düşünürdük ki, təki bizimlə görüşsünlər əhaliyə xətər toxundurmasınlar. Bundan da bir gün qabaq Neftçalada vertolyotlar uçuşur, işıq saçan güllələr atılır və yaxud da özləri texribat törədirdilər. Atəş açıb camaatın boynuna yixırılar ki, guya ki əhali təxribat törədir. Məlumatımız var idi ki, SSRİ Silahlı Qüvvələrinin Alfa Xüsusi təyinatlıları Neftçalaya gəlib kəşfiyyat aparır. Bize məlum idi ki, Neftçalada da bu hadisəni törədəcəklər. Neftçalani hərtərəflı blokadaya almışdılər. Amma bizlər bunu vaxtında duyduq və yeni qırğınlara olmasına imkan vermədik. Lakin xalqın iradəsi hökm sahibi olsa da, sovet ordusu bizlərə də divan tutdu. Neftçalada 2 nəfər şəhid oldu.. Bakıda da baş verən qanlı hadisələr vaxtı sovet qoşunlarının qırğıının qarşısını almaq üçün baliqçı gəmilərinin təşkil etdiyi blokada da iştirak etmişəm.

Bakı buxtasında sovet qoşunlarına qarşı müqavimət göstərmış. Sipərçəkib şəhərə daxil olmalarını önləməyə çalışmışıq. Ruslara tabe olmayıb

landan sonra yenidən mübarizəyə qoşulduq."

Həm Azərbaycan tarixində, həm də Xalq Hərəkatında ən əsas olaylardan biri Sərhəd hərəkatıdır. Bu hərəkat ürəyi güney sevgisiylə yanan minlərlə soydaşımızın və Azərbaycanın bağımsızlığı və bütövlüyü uğrunda savasın Gizli Təşkilatın illərlə arzuladığı bir proses idi ki, ilk fürsətdə xalqımız bu imkandan çox ustalıqla yaralandı və birinci mərhələ üçün uğurlu nəticə əldə etdi. Ələkbər Talibov da Gizli Təşkilatın fəal üzvlərindən olmuşdu.

Qəhrəmanlıq tarixini yenidən yazaq xalq üçün 20 Yanvarı təkcə faciə, deyil, eyni zamanda Azərbaycanın istiqələl yoluñ ilk zirvəsi və milli məfkurəmizin azadlıq istəyinin oynası günüdür. Bu hadisələr ancaq Bakı ilə məhdudlaşmadı.

Dinc əhaliyə divan tutmaq üçün Bakıya yeridilmiş qoşun hissələri bir neçə gün sonra cənub istiqamətinə Neftçala, Cəlilabad və Lənkərana doğru irəlilədi. Yanvarın 25-i və 26-da sovet qoşunları həmin bölgələrdə yerli əhali ile müxtəlif bəhanelər altında qarşıdurmalara gedir, günahsız insanları həbs edir və güllələyirdilər. Hadisə Yanvarın 25-i saat 18:32 radələrində başladı. Hadisələr baş verənə qədər Neftçalada Azərbaycan Xalq Cəbhəsinin Neftçala şöbəsində Milli Azadlıq Hərəkatı fealları hərbçilərin hər hansı qırğıın ehtimalını, qarşıdurma yaratmasını önləmək üçün dani-

mədov, Abdulla Xanlı oğlu Ağayev, Əməmverdi Ağaməhəmməd oğlu Zeynalov yaralanıb, bütövlükde isə 30 nəfər zərər görüb.

Ələkbər Talibovun 20 Yanvar faciəsi zamanı yaşadığı çətin və qayğılı günləri İbrahim Nurlu "Neftçalada yanvar qırğını" adlı kitabında yazırıb: "Əsəretin son günləri şəhərin küçələrində tanklar gəzir, sovet əsgərləri vəziyyətə nəzarət edirdilər. 1990-cı il 25-26 yanvar faciəsi vaxtı gedən döyüslərdə Ələkbər Məmmədəli oğlu Talibov yaralanmışdır". Müəllifə ünvanlanan məktubların birində Ələkbər Talibov haqqında danişirdi: "Süngü Ələkbərin sol qası altına soxulmuşdu. Qan axıb gözlərinə dolurdu. Əlləri bağlı olduğundan nə qanı silir, nə de qanı saxlaya bilirdi. Sonradan qan soyuqdan laxtalanıb qurusa da göz qapığı şışmişdi. Sanki ağır bir yük vardi. Gözünü qırpa bilmirdi".

Ələkbər Talibov özü isə baş vermiş faciəni belə xatırlayırdı: "Neftçalada 20 Yanvar hadisələrinə etiraz vaxtı ümumiyyətlə silahımız yox idi. Sadəcə xalq üzəyinə qalxıb Bakıda 20 Yanvar hadisələrinə öz etirazımızı bildirdik. Bizə məlum idi ki, Neftçalada da bu hadisəni törədəcəklər. Neftçalani hərtərəflı blokadaya almışdılər. Amma bizlər bunu vaxtında duyduq və yeni qırğınlara olmasına imkan vermədik...".

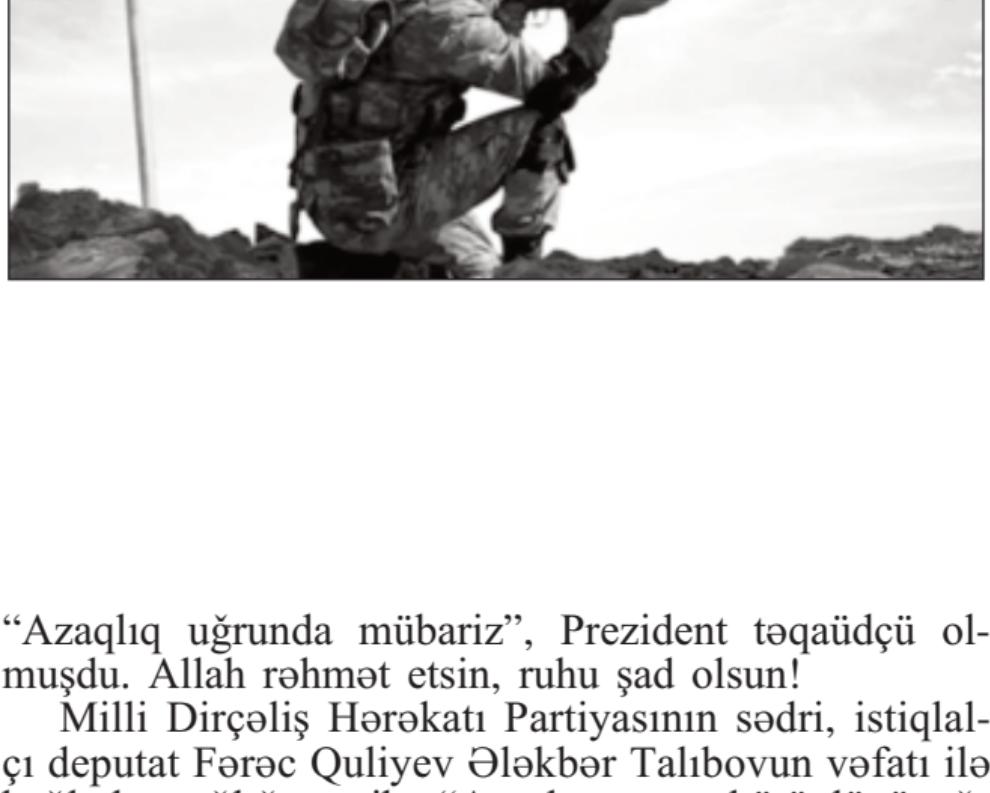
(Davamı 7-ci səhifədə)

(Əvvəli 6-ci sahifədə)

1993-cü ildə baş vermiş Qarabağ müharibəsində də Ələkbər Talıbov iştirak etmişdir. Üzvü olduğu batalyon üzvləri əsasən Neftçaladan olanlar idi. Batalyonun fəaliyyət dairəsi Ağdamdan, Füzulidən, Qubadlıdan, Laçınadan, Ağdərədən və digər od-alovlu yerlərdən keçib. Ələkbər Talıbov Ağdamın Abdal Gülablı, Quzanlı, Çəmənli, Qaradağlı, Füzulinin Aşağı və Yuxarı Veysəlli kəndlərində xüsusi əməliyyatlarda iştirak etmişdir. Ələkbər Talıbov Çəmənlidə Orucov qardaşlarının tank diviziyasında da iştirak etmişdir.

3 iyun 1993-cü ildə Azərbaycan Respublikasının II Prezidenti Cənab Əbülfəz Elçibeyin 625 №-li fərmanı ilə “Azadlıq uğrunda mübariz” fəxri adı Ələkbər Talıbova da verilmişdir. Bundan başqa 2000-ci ildə qanlı “20 Yanvar” hadisələrinin on illiyi ilə əlaqədar Azərbaycan Respublikasının Prezidenti Heydər Əliyev tərəfindən Prezident təqaüdünə layiq görülmüşdür. 2011-ci ildə Azərbaycan Respublikasının Prezidenti İlham Əliyev tərəfindən Prezident təqaüdünə layiq görülmüşdür.

Vətəni uğrunda sinəsini sıpər edən, şəxsiyyəti ilə örnək Ələkbər Talıbov 8 mart 2020-ci ildə gözlənilmədən dünyasını dəyişib. Eyni zamanda qeyd edilməlidir ki, o Azərbaycan milli azadlıq hərəkatının üvzü, “20 Yanvar” qazisi, Qarabağ müharibəsi iştirakçısı,

“Azaqlıq uğrunda mübariz”, Prezident təqaüdçü olmuşdu. Allah rəhmət etsin, ruhu şad olsun!

Milli Dirçəliş Hərəkatı Partiyasının sədri, istiqlalçı deputat Fərəc Quliyev Ələkbər Talıbovun vəfati ilə bağlı başsağlığı verib: “Azərbaycanın bütövlüyü uğrunda mübarizə ruhunda tərbiyə görən Ələkbər Talıbov gənclik illərində cavanlar arasında mövcud olan, Azərbaycanın müstəqilliyi amalı ətrafında birləşən gizli qruplarda fəaliyyət göstərib. Ələkbər Talıbov demokratik ruhda böyükərək Azərbaycanın bütövlünü uğrunda çalışıb. Azərbaycanın müstəqilliyi, torpaqlarımızın bütövlüyü uğrunda gedən döyüşlərin fəal iştirakçısı olmuş 20 yanvar qazisi Ələkbər Talıbovun bugün aramızda olmaması bizim üçün olduqca ağır bir itkidir. Onun bu dünyadan köcməsi xalqın itkisi oldu. Bu ağır itki ilə bağlı şəxsim və sədri olduğum Milli Dirçəliş Partiyası üzvləri adından mərhumma Allahdan rəhmət diləyir, bütün doğmalarına və onu sevənlərə dərin hüznünlə başsağlığı veririk. Məkanı Cənnət, Ruhu şad olsun!”

Neftçaladan millət vəkili seçilən, Vətəndaş Həmrəyliyi Partiyasının sədri, xalq şairi Sabir Rüstəmxanlı Ələkbər Talıbovun ailəsinə başsağlığı verib: “20 Yanvar faciəsi zamanı yüksək vətəndaşlıq nümunəsi, mərdlik və hünər göstərdiyinə görə “Azadlıq uğrunda mübariz” fəxri adına layiq görülən Ələkbər Talıbov martın 8-də vəfat edib. Qazinin ailəsinə dərin hüzünlə başsağlığı veririk. Allah rəhmət etsin”.

Bir daha vətənimizin hər qarışının hansı çətinliklərlə necə müdafiə olunduğuñ gördük. Bizləri bir mövqeydə birləşdirən vətənin vüqarı, amalı, namusu, iftixarıdır! Elini, yurdunu, obasını, xüsusilə Müstəqilik Azərbaycan Rəsəpublikasını qanları və canları bahasına qoruyan şəhid və qazilərimiz elə bu müqəddəs, ana dediyimiz Vətəndir! Vətənimiz Azərbaycanın bugünkü və sabahkı rifahi dünənki qanlı tariximizdən gəlir! Qürur mənbəyimiz olan fədailər hər zaman qəlbimizdə ən əziz xatırə ilə yaşayacaqdır!

Lamiyə Əlibəy
Bakı Qızlar Universiteti